

COAC

Publicado en *COL·LEGI D'ARQUITECTES DE CATALUNYA* (<https://arquitectes.cat>)

[Home](#) > Mor Jeroni Moner, referent en la defensa del patrimoni arquitectònic

Mor Jeroni Moner, referent en la defensa del patrimoni arquitectònic ^[1]

© Ajuntament de Banyoles

Publicado:
04 Octubre 2021

El passat dimecres 29 de setembre ens va deixar, a l'edat de vuitanta anys, l'arquitecte banyolí **Jeroni Moner Codina**, un gran professional que treballà pel patrimoni històric i per la bona arquitectura.

Jeroni Moner i Codina (Barcelona, 1940 - Banyoles, 2021) va estudiar arquitectura a l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona on va obtenir el títol l'any 1968. Juntament amb Albert Illescas i Gabriel Mora obre despatx en aquesta ciutat, amb qui construeix algunes obres a Barcelona i Banyoles.

L'any 1971 estableix el seu estudi i residència a Banyoles. Precisament en aquesta ciutat és on va projectar i va construir alguns habitatges unifamiliars i algunes intervencions en edificis històrics, a banda de participar activament en la vida cultural i política, formant part del grup Presència 63 i El Tint, i en tot allò que afecta l'urbanisme, l'estudi i la defensa del patrimoni arquitectònic i paisatgístic.

Entre 1973 i 1982 va ser membre de la Comissió de Patrimoni Cultural de Girona, amb el Ministerio de Cultura, i entre 1987 i 1993, amb la Generalitat de Catalunya, ho és també del Centre d'Estudis Comarcals de Banyoles, d'on va ser-ne el president entre els anys 1994-2011.

Entre els anys 1971 i 1981 va ser professor de Projectes de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, amb l'equip de Rafael Moneo, i d'Arquitectura del Paisatge, a la càtedra d'Urbanisme de Manuel Ribas Piera.

Com a investigador, va estudiar i promoure grups de treball sobre l'arquitectura de la masia. El 1981 va publicar, conjuntament amb Arcadi Pla i Masmiquel i Josep Riera i Micaló, un monogràfic sobre la masia a la revista 2C, Construcción de la Ciudad. D'aleshores ençà ha continuat investigant i publicant sobre la masia en diversos llibres col·lectius. Així mateix, va treballar en qüestions relacionades amb el paisatge, centrades sobretot en l'Estany de Banyoles.

Pel que fa als estudis en el camp del patrimoni arquitectònic, va col·laborar en les monografies de la Catalunya Romànica i L'art gòtic a Catalunya. Arquitectura III. Dels palaus a les masies (2003), i va publicar diversos articles en diferents mitjans. També va participar en el camp de la planificació urbanística, especialment en aquells aspectes relacionats amb la protecció i desenvolupament del patrimoni arquitectònic en les ciutats de Banyoles i Girona. Cal destacar la seva col·laboració al Pla Especial de Barri Vell de Girona i la redacció del Pla Especial de Protecció del Patrimoni i del Pla Especial de Recs de Banyoles als últims anys.

La rehabilitació de la Pia Almoina per a Seu de la Demarcació de Girona del COAC i el Passeig Fora Muralla a Girona, la rehabilitació del convent de Sant Domènec a Castelló d'Empúries i El Museu Arqueològic, la Llotja del Tint, l'Arxiu Comarcal, el Centre municipal d'estudis musicals i el Claustre del Monestir a Banyoles són alguns exemples de les seves obres de rehabilitació i recuperació del patrimoni. Actualment havia acabat un llibre sobre les pesqueres de l'Estany de Banyoles.

L'any 2002 es va publicar la seva obra en un volum de la Col·lecció Inventaris d'Arquitectura del COAC.

El 2017 va rebre la Medalla d'or de la Ciutat de Banyoles i el mes de febrer d'enguany va rebre un homenatge de la seva ciutat a la seva trajectòria dins del cicle Cinc cèntims de creació local.

La Demarcació de Girona del Col·legi d'Arquitectes de Catalunya, en nom de tot el col·lectiu, expressa el seu condol a familiars i amics. Descansi en pau.

Source URL: <https://arquitectes.cat/es/node/36408>

Links

[1] <https://arquitectes.cat/es/node/36408>